

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 47. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 2-го БЕРЕЗНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 2, 1978

No. 47. VOL LXXXV.

Делегація УККА відвідала Владику Митрополита Мстислава

Делегація УККА на відвідинх в Митрополита Мстислава. Посередні сидять Блаженніший Митрополит Мстислав, за ним стоять (зліва): о. В. Базилевський, І. Базарко, С. Букшова, Е. Івашків, І. Лисогір, д-р В. Омельченко, д-р В. Душник, Х. Навроцька, І. Олексин і о. протопресвітер А. Селеня.

Нью-Йорк, Н. Й. (УККА) — У вівторок, 24-го січня 1978 року, дев'ятичленна делегація Центрального Українського Конгресового Комітету Америки складала офіційну візиту Блаженнішому Владиці Мстиславу, Митрополитові Української Православної Церкви в США, в його резиденції в Бавнд Брук, Н. Дж.

При візді до резиденції пишаста монументальна будова — Церква-Пам'ятник Св. Апостола Андрія Первозваного, а біля неї цвинтар-пантеон, де спочивають померлі Ієрархи і духовенство Укр. Православної Церкви та сотні громадсько-політичних діячів, які жили і працювали для української справи не тільки в Америці, але і в цілому вітчизняному світі.

Ініціативу для оснування цього великого релігійно-культурного осередку в Бавнд Брук дав Владика Мстислав біля три десяти тому.

Зустріч була заплянована раніше, під час українського Нового Року, але з огляду на візді Радники

Мстислава до Канади, була перенесена на пізніший час. Зустрічі з Владицею Мсти- славом взяли участь члени Президії УККА: ексекютивний віце-президент УККА Іван Олексин, о. Володимир Базилевський, мгр Іван Базарко, п-н Стефанія Букшова, д-р Володимир Душник, інж. Євген Івашків, Йосип Лисогір, п-н Христина Навроцька і проф. д-р Василь Омельченко.

Іван Олексин привітав Владику та всього членства з нагоди Нового Року, бажаючи Владиці доброго здоров'я та енергії до дальшої успішної праці на полі релігійному та національно-суспільному. Він згадав, що УККА як асенаціональна на українська репрезентативна співпрацює тісно з Українськими Церквами, що є запорукою дальшого розвитку як Церков, так і УККА та його складових частин.

З черги мгр Іван Базарко, адміністративний директор УККА, представив всіх присутніх делегатів УККА (Закінчення на ст. 3-ій)

Немає певності щодо ратифікації нового договору вуглекопами

Вашингтон. — У понеділок, 27-го лютого, тут відбулися наради керівників робітничої спілки Об'єднаних Вуглекопів з біля 200 представниками місцевих профспілок з 11-ох штатів, під час яких обговорено подробиці нового 3-річного робітничого контракту, відносно якого минулої п'ятниці погодилися речники вуглекопів і представники прадавців. Тепер біля 160000 шахтарів, які вийшли на страйк більше ніж 80 днів тому, мають ратифікувати цей контрактний договір шляхом голосування і тому провід Об'єднаних Вуглекопів минулого понеділка закликав керівників місцевих філій профспілки зацікавитися з подробицями контракту, пояснювати його членам і

переконувати їх голосувати за ратифікацію.

Того самого дня у Вашингтоні також відбулася нарада представників власників копалин, на якій також продискутовано подробиці тенативного контракту.

Щодо ратифікації нового контракту вуглекопами, то голосування має розпочатися в деяких місцевостях в п'ятницю, 3-го березня, і сподіваються, що вислід буде вже відомий в неділю, 5-го березня. Не зважаючи на те, що крайовий провід профспілки Об'єднаних Вуглекопів підтримує згаданий договір, в багатьох місцевих філіях існує поважна опозиція до нього, а деякі філії вже голосували проти ратифікації. Таким чином вислід голосування ще не певний.

Сенат відкинув два додатки до договорів Панамського каналу

Вашингтон. — У понеділок, 27-го лютого, Сенат 55-ма голосами проти 34-ох відкинув пропозицію консервативних сенаторів обох партій, щоб до нових договорів з Панамою щодо майбутності Панамського каналу включити додаток, що 3СА матимуть право задержати свої військові бази до 2020-го року, тобто 20 років довше, ніж передбачують договори, що їх вже раніше підписав президент Джиммі Картер і панамський лідер Омар

Торріхос Геррера, але Сенат мусить ще їх ратифікувати двома третинами голосів.

Того самого дня Сенат 58-ма голосами проти 26-ох відкинув другий запропонований додаток, а саме, що на випадок непорозуміння авторитетним був би англійський текст договору, а не іспанський. Згідно з оригінальною версією договорів, англійський і іспанський тексти мають бути однаково важливі.

Картер пропонує поширити повноважності Комісії щодо рівноправності в zatrudненні

Вашингтон. — Минулого четверга, 23-го лютого, президент Джиммі Картер передав Конгресові план, який має на меті сконсолідувати діяльність всіх федеральних агентств, які займаються поборюванням дискримінації в zatrudненні, пропонуючи, щоб Комісія щодо рівноправності в zatrudненні перебрала на себе головну відповідальність в цій діяльності. Досі ці функції розділені між 18-ма агентствами федерального уряду, що, на думку Президента, спричиняє неефективність, непотрібне дублювання та марнотратність.

Представляючи свій реорганізаційний план під час спеціальної церемонії в Білому Домі, президент Картер заявив, що концентрація повноважень в руках Комісії щодо рівноправності в zatrudненні — це найважливіший крок на відтинку поліпшення громадських прав за останнє десятиріччя.

У січні ціни на продукти широкого вжитку значно зросли

Вашингтон. — Бюро Робітничої Статистики інформувало, що протягом січня, ціни на продукти широкого вжитку зросли на вісім десятих одного відсотка, тобто два рази стільки, як протягом кількох попередніх місяців. Хоча деякий зріст в цінах передбачувано з уваги на дуже гостру зиму, яка спричинила брак деяких сільсько-господарських продуктів, то все одно таке високе збільшення в цінах

затрубувало багатьох урядових економістів, бо від липня 1977-го року підвищення в тих цінах пересічно становили тільки чотири десятих одного відсотка.

Головними спричинниками такого високого зросту в цінах протягом січня було те, що значно подорожчали харчові продукти, кошти медичної опіки та збільшилися кошти закупівлі мешканцевих домі, як також мешканцеві чиниші.

Історія України в Сейнт Пітерс

Джерзі Сіті (Н. Н.). — У весняному семестрі тут у Сейнт Пітерс коледжі відбуваються лекції української історії. Викладачем є д-р Константин Савчук, звичайний професор історії в згаданому коледжі. Лекції охоплюють історію України від Богдана Хмельницького до новітнього протимосковського руху протиру. За курс одержується три кредити; його

відвідують 29 студентів, з них всього три українці. Професор Савчук, який здобув свій докторат в Колумбійському університеті є головою історичного факультету в цьому коледжі. Його другий курс, який раніше семінар у весняному семестрі досліджує російських дисидентів і українську опозицію в СРСР. Трихрестовий семінар нарахує 13 студентів,

БЕОГРАДСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ЗАСТРЯГЛА НА МЕРТВІЙ ТОЧЦІ

Београд, Югославія. — Ройтер інформувало, що нестральні країни намагаються рятувати ситуацію, бо виглядає, що Європейська Конференція для справ безпек і співробітництва в Београді, метою якої було розглянути дію Гельсінської угоди, опинилася у безвихідній ситуації і застрягла у „мертвій точці“. Незалежні і непов'язані з жадними політичними чи військовими бльоками держави внесли в понеділок, 27-го лютого ц. р., свій коротенький трьохсторінковий проект заключного акту, який не поминає цілковито мовчанкою гуманітарних справ „Третього Кошика“ Гельсінської угоди, а зокрема оборони людських прав, але зате говорить про них дуже загальною мовою, щоб тим вдоволювати делегації Советського Союзу та інших комуністичних держав, які вже на протязі трьох тижнів відкидають правом вета усі проєкти західних держав, які включають оборону прав людини. Тим часом дипломати нетерпляче очікують закінчення цієї безплідної Конференції і

повороту домі, бо Конференція, яка триває вже 17 тижнів, не принесла і не принесе позитивних результатів, а тільки загострить відносини між західними і східними державами. Політичні спостерігачі стверджують, що Москва і її сателіти негнуто стоять на своїх позиціях, кажучи, що заключний акт Београдської Конференції має оминати мовчанкою всякі проблеми, пов'язані з обороною прав людини, бо це є вмішуванням у внутрішні справи інших країн, що не є згідне з духом Гельсінської угоди. Тим часом численні дисидентські групи і югославські письменники-дисиденти Міхайло Міхайлов, апелюють до західних делегацій не капітулювати перед Москвою і настоювати на прийнятті такого документу, який в доповненні до Гельсінської угоди, заповняв би права людини у цілому світі. Не виключно, отже, що в результаті впертості комуністичних делегацій в Београді з'явиться два окремі заключні документи тільки для того, щоб зберегти обличчя Конференції.

Ізраїль відкинув останні пропозиції Єгипту

Єрусалим. — Ізраїльський уряд прем'єра Менахема Бегіна у понеділок, 27-го лютого, відкинув останні пропозиції єгипетських властей щодо спільної декларації відносно принципів в справі загального замирення на Близькому Сході, що їх передав ізраїльському уряду Альфред Атертон, асистент державного секретаря ЗСА, який сповняє функцію посередника між Каїром і Єрусалимом. Уряд прем'єра Бегіна передав Атертону свої власні рекомендації і він їх тепер має передати єгипетському уряду президента Анвара ель-Сада-та.

Хоча прем'єр Бегін заявив кореспондентам, що „теперішнє становище Каїра ще більш негнучке, ніж раніше“, то все одно висловив надію, що мирові переговори між Ізраїлем та Єгиптом продовжуватимуться. Проте, Бегін і Атертон відмовилися подавати будь-які інформації про нові пропозиції Єгипту, як і про пропозиції Ізраїля. Атертон, однак, признав, що найбільшими перешкодами до порозуміння є роз-

біжність поглядів щодо розв'язки питання палестинських арабів, звільнення окупованих Ізраїлем арабських територій та справа ізраїльських осель на арабських землях.

Того самого дня, в понеділок, єгипетський міністер закордонних справ Мохамед Ібрагім Камель гостро нагавував недільне рішення ізраїльського уряду продовжувати свою політику відносно осель на окупованих арабських землях, заявляючи, що це рішення прем'єра Бегіна доказує, що Ізраїль далі планує поширювати свої оселі на Синайському півострові, як і теж встановлювати нові оселі на західному березі ріки Йордан. Камель підкреслює, що це рішення може дуже послабити можливість успіху місії Атертона.

Між іншим, уряд Сирії у понеділок відкинув пропозицію, щоб Альфред Атертон також відвідав Дамаск, бо вважає, що такі відвідини „не принесли б жадної користі“. Сирія, як відомо, ворожо наставляла до діалогу між Єгиптом та Ізраїлем.

У Чернівцях відбулась прем'єра „викривальної“ п'єси про імігрантів

Нещодавно у Чернівцяхому музично-драматичному театрі ім. Ольги Кобилянської, інформувало киянка „Літературна Україна“, — поставлено прем'єру п'єси Григорія Плоткина „Втрачений горизонт“. У цьому творі, пише далі газета, „переконливо зіставлено світлу й шаласливу долю трудової людини в Радянському Союзі з гірким становищем іммігрантів на так званий „землі обітований“. Бож „ті, хто втрачають Радянську Вітчизну, неминує втрачати і життєві горизонти, прирікають себе на жалюгідну роль наймита буржуазних товстосумів“.

Киянська газета класифікує цю п'єсу, як „спектакль в стилі психологічно-публіцистичної драми“ і як „патрістичну і гостро викривальну виставу“, яка „викликає гаряче схвалення глядачів“. Газета також коротко переповідає зміст і провідну думку цього твору, в якому представлено глядачеві „моральне падіння таких антипатріотів, які покинули нашу Батьківщину“, а теж „розкриває жорстоку класову суть „ізраїльського раю“. Герой п'єси — Михайло Лівшиць,

не зважаючи на те, що в нього зазначено посада в науково-дослідному інституті, родина й інші „блага“, покидає „дбайливу Вітчизну-матір, яка виросила його, дала освіту, високе звання радянського громадянина“. Михайло переконаний бажанням слави, „запаморочений чадом сніоністської пропаганди“, виїжджає до Ізраїля, де „зазнає повного краху“, втрачаючи „все найдорожче“, — уболіває над його долею „Літературна Україна“.

БОЙКІВСЬКИЙ ВЕЧІР

Нью-Йорк, Н. Й. — Товариство „Бойківщина“, Відділ „Маківка“, влаштував в неділю, 5-го березня ц. р. о год. 2-ій по полудні в Пластовій Домі 144 2-га етєну — Бойківський Вечір. У програмі вечора виступлять: концертова співачка Ія Машук-Гришай, поет Тарас Гриця Роман Тимчук, родина Т. Шепків, поет Данилів і студентки: Л. Кметик, І. Голішова, Л. Голішова і М. Кордуба. В цей же залі відбуватиметься також виставка вишивок і ляльок в народному одязі.

ВАСИЛЬ СТУС: НЕ МОЖНА СИДИТИ, СКЛАВШИ РУКИ

Нью-Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). Український поет Василь Стус, який сьогодні перебуває на засланні в Магаданській області, написав до своїх приятелів листа, що його тут передруковуємо. Лист Стуса поширений в самвидаві. Стус відвів п'ять років ув'язнення в Пермській та Мордовських таборач.

Василь Стус (скульптура)

„Дорога Михайло! Дорогі Світлана, Юрко! Дорогі Львоні, Надіє, Павле! Дорогі Рито, Борисе!“

Вирішив я відтепер писати такі гуртові листи. Від Вас довше не було чуток, а від мене — так само.

Надто багато листів зникає — і немає бажання писати для гебесів (гебес — таке слово є в мові моєї мами, я згадав його, прилаштувавши для абвд, як кажуть москвичі).

Мав листа від Оксани Яківи (низький її уклін), од Валерії А. Євгенової дружини (давніше збирався відписати — і трапилося біда).

Одне слово, я переживав нагло в лікарні з 20.8 по 18.10. Ше буду на лікарняному бюлетені до середини грудня (орієнтовно). Нічого страшного нема, проте мушу виїжджати.

Хай Валя не хвилюється — а батькам я просто не писав за це.

Перше: перейдімо на цінні листи. Всі мої листи за кордон пропали, чимало внутрішніх — так само. Я бив телеграму до Андропова, що його хлопці крадуть листи і на голову лізуть. У лікарню прибув гебіст районний, сказав, що це клевета, за яку я відпові-

датуємо. Дав, здається, інструкції як бути з мною — і лікарям, і тут на руднику. Довкола мене — зона відчуження.

Коли я був у лікарні, в кімнаті зробили обшук, переривши папери. Книжковий Ріпке й Москвія — я не одержав. Шкода. Головне — не маю Ваших квітанцій. Та й термін, мабуть, уже вибув.

Слала якісь книжки пані Галя Г., не дістав нічого. Був і лист на лікарню Транспортного — допитується, що і як.

Дістав листа од Стефи Ш., Левка Л. Обидва — сумні, особливо останній (враження від Дружківки).

Але — не тільки: Левко чує, що громада вкрай злякана розправою над Комітетом нагляду. Отож, коли в Києві є члени такого, то хай знають: я дав згоду стати його членом, хоч і маю змогу, будучи так далеко од України.

Бо коли перший ряд виділ, треба комусь заступити місце. Звичайно, у Вас можуть бути свої киянські міркування (і слушні), але не хотілося б (Закінчення на ст. 4-ій)

НЕЗАЛЕЖНА РОБІТНИЧА СПІЛКА В СРСР ЗАПОВІДАЄ ДАЛЬШІ ЗМАГАННЯ

Москва. — Кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ в Советському Союзі Крєр Вітней інформувало у числі газети з 28-го лютого ц. р., що прихильники незалежної і тим самим нелегальної робітничої спілки, яку очолює Володимир Клебанов, копалинський робітник з Донецька в Україні, повідомили закордонних кореспондентів в понеділок, 27-го лютого, про зникнення 5-ох керівних членів спілки, які пропали без вістей після їхнього арешту агентами КГБ і навіть їхні родичини не були повідомлені про ув'язнення, обвинування і місце перебування. Двох інших членів спілки органи КГБ заслали до психіатричного закладу.

„Ми однак не думаємо припиняти нашої праці, — заявив кореспондентам інж. Валентин Т. Поплавський, один з організаторів профспілки, який, до речі, походить також з Донецька. Поплавський приїхав з кількома іншими представниками спілки до Москви, щоб зустрітись там з закордонними кореспондентами і передати їм відомості про діяльність Профспілки. Зустрівшись з кореспондентами в помешканні одного з прихильників спілки, Поплавський заявив зацікавленим журналістам, що він, на жаль, не міг підтвердити правдивості ранішого повідомлення групи московських дисидентів, що В. Клебанов перебуває в одному з шпиталів Донецька, де він перекладає психіатричні badania. Він передав на руки кореспондентів проект статуту профспілки, прийнятий 43-ма її членами 1-го лютого ц. р. Поплавський додав, що профспілка одержує сотні листів від совет-

ських громадян, у яких вони висловлюють своє призначення і обіцяють піддержувати працю спілки в будущем. Членство нелегальної профспілки Поплавського оцінює покищо на 200 осіб. Тому, що деякі параграфи профспілкового статуту є подібними до правил інших груп оборонених прав людини, Поплавський відмітив, що профспілка покищо не координує своєї праці з іншими дисидентськими групами. Виступаючи недавно перед групою дисидентів, Елена Боннер-Сахарова, дружина академіка Андрея Сахарова, піддержувала ідеї вільної профспілки. Тому могло створитися враження, що вільна профспілка тісно співпрацює з дисидентами. Поплавський та інші члени профспілки, Варвара І. Кучеренко, заперечили це і відмежувались від дисидентського руху. „Ці люди є обманщи“, — заявила Кучеренко. „Ми являємося спілкою вільних робітників“. Статут профспілки, який був переданий західним кореспондентам, дозволяє на членство кожному робітникові, що його права були порушені адміністрацією, урядом, партією чи судівництвом. Робітники називають свою організацію „Вільною Профспілкою Советського Союзу“. Представники цієї спілки очікують, що вони введуть одержати піддержку Міжнародної Робітничої Спілки, яка є агенцією Організації Об'єднаних Націй, й інших вільних профспілок на Заході. „Ми хочемо допомагати тим людям, права яких були знехтовані державними чинниками“, — заявив в розмові Валентин Т. Поплавський кореспондентам.

УСО „Тризуб“ у Філадельфії відбуде Річні Збори

Філадельфія, Па (с. г.). — З УСО „Тризуб“ інформувало, що зазвичайні Загальні Збори Осередку відбудуться в неділю 3 березня ц. р. о год. 3 по полудні у власній залі при 4932 Н. Брод вулиці. На порядку денні є звітування членів Управи, ухвалення абсолототрі та вибір нової Управи в складі: голови, двох заступників, секретаря, касира, шістьох членів

Управи, та п'ять членів Контрольної Комісії і трьох членів Товариського Суду.

До найважливіших справ, які будуть заточені під час Загальних Зборів, це є купно 32 акрові площі в Монтгомері Канті в Управі планує будувати відповідних спортивних майданів, басейну, відповідної залі та інших будівель.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1898
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО 65% м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляють на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тактика, чи зміна політики?

Численні американські політичні аналітики і коментатори піднесли в останньому часі знову на повну ширину питання співпраці З'єднаних Штатів Америки з комуністичними імперіалістами, і пов'язані з цим, справу зміни американської закордонної політики, яка — на нашу думку — в останньому часі зазнала багатозначних змін, головне, коли йдеться про відношення до СРСР. Деякі поважні газети і журнали, як наприклад, "Ю. С. Ньюс енд Ворлд Репорт", стверджують, що політика президента Джиммі Картера основно змінилася, а неуступність Президента в перших місяцях його урядування в Білому Домі кілька разів змінювалася, які повернулася остаточно до політики псевдодетанту, що пригадало американцям політику колишнього державного секретаря Генрі Кссинджера, особливо в останній фазі, коли вже велася переговори між ЗСА і СРСР про скорочення стратегічної зброї, а московські диктатори годували ватингтонських політиків все новими й новими обіцянками, "вічного миру", готуючись в тому часі до нових авантур, зокрема в країнах Африки, де вони знайшли для себе сприятливі умови для поширення своїх впливів. Початкові, майже драматичні пропозиції президента Картера про нове стратегічне порозуміння, яке по-важко обмежувало б совєтські збройні сили; зупинення комуністичних імперіалістів на передмур'ях Близького Сходу, тверда постава Президента в боротьбі за права людини в комуністичних державах, а зокрема в СРСР — викликали в деякого застанова і переполох, але в американському народі в загальному скріплювали гордість за міць і відважність їхніх провідників, які і в минулому відзначалися цими прикметами, допомагаючи тим самим великому американському народові переходити легше дуже часто трудні ситуації, як наприклад, останні дві війни в Кореї і В'єтнамі та Ватергейтську аферу, яка сильно потрясла була демократичними основами Америки і дала можливість ворогам ЗСА займатися безкарно антидержавною підривною роботою.

Виглядало тоді, що З'єднані Штати Америки перейшли на наступний етап в обороні в відношенні до кремлівських диктаторів, які в часі цієї короткотривалої оборонної політики ЗСА кидалися гарячково на всі боки, закидаючи президентів Картерів, що він змагає до відновлення холодної війни з соціалістичними державами, знищення комуністичної системи в світі, застрахуючи рівночасно Більшій Дім припиненням переговорів про скорочення стратегічної зброї.

Багато, дещо від того часу змінилось. Картер все ще тут і там висловлюється за обороною прав людини в світі, але справа совєтських дисидентів і тисяч політичних в'язнів у комуністичних в'язницях, концтаборах і психіатричних заведеннях відсунула в тінь. Деякі політичні аналітики стверджують, що президент Картер вирішив повернутися до "реальної" політики, спираючись на задоволення, що надто велика заангажованість в обороні прав людини в СРСР шкодить політиці детанту. Найбільш драстичним виявом цієї зміни політичних орієнтацій вважають спільний американсько-совєтський комунікат в справі замірення на Близькому Сході, який, хотів цього американський уряд чи ні, наново привернув совєтські впливи, хоч опісля вони були дуже обмежені єгипетською ініціативою безпосередніх переговорів з Ізраїлем, проти чого сильно протестували не тільки арабські держави і Палестинська Визвольна Організація, але також диктатори Совєтського Союзу.

Дехто з політичних аналітиків висловлюється, що ті поспішні зміни Картерової стратегії в відношенні до СРСР породили сумніви в багатьох політиків Заходу щодо їх правильності. Вони радше вказують на поспішність, яка є поганого рису до політики. Тому уряд президента Картера не повинен дивуватися, що до політичних потягнень Білого Дому тепер чимраз більше приглядаються. Американці дуже дорожать своєю батьківщиною і її наскрізь демократичною та свободною системою. Дехто схильний вважати, що дещо змінилася політика Вашингтону в відношенні до СРСР є тактикою теперішньої Адміністрації, бо, мовляв, бій між світом свободи і світом тиранії можна виграти сьогодні тільки гнучкою політикою, а не любовою атакою. Треба однак сумніватися в тому, бо розум і гнучкість ніколи не промовляли до комуністичних імперіалістів — вони респектували завжди тільки силу.

Василь Лев

ПРОФЕСОР Д-Р МИХАЙЛО ТЕРШАКОВЕЦЬ

(2)

Орієнтаційний перегляд наукових праць М. Тершаківця. До історії галицького культурного та зокрема літературного відродження в Галичині відносяться праці, названі під числами: 1, 2, 3, 4, 6, 8, 10, 14. Праця п.з. "Галицько-руське літературне відродження", з 1908 була першою пробою синтезу, на основі оголошених чужих і власних матеріалів. В цій праці використав М. Тершаківський також рукописний матеріал, що переховувався в рукописному відділі університетської бібліотеки в Львові. — Праця п.з. "До життя Маркіана Шашкевича", надрукована в 1912 р., була написана на основі архіву Митрополітичної Консисторії, подавала невідомі досі факти з життя Шашкевича і понад тисячі сумнівів устійнювала те, що досі було напевне або сумнівне.

Окрему групу праць, основаних на документах архіву міністерства внутрішніх справ у Відні, були праці, названі під 7, 8, 11, 15, 16 числами. Вони присвячені Вартоломеві Копитареві, геніальному слов'янознавцю слов'янської народності, що був кустосом царської бібліотеки в Відні, генеральним цензором усіх слов'янських книг і рукописів. Був він гарячим католиком, ворогом царського російського деспотизму та московського православ'я, прихильником і приятелем усіх придушених слов'янських народів, а між ними українського. У своїй приязні до українців називав він їх уже в 1830 роках "майбутніми панями Галичини", а політики "колишніми панями Галичини", хоч "панями" Галичини стали українці щойно в 1918 р., і то дуже коротко. Йому присвятив М. Тершаківський працю п.з. "Відносини Вартоломея Копитара до галицько-українського письменства", що була надрукована 1910 р. З відношення за те і для порівняння М. Тершаківський зібрав архівні матеріали до цензурної історії сербських, чеських та польських рукописів і книг та опрацював їх у міру

М. Мельник

МАНІФЕСТ ДЕМОКРАТИЧНИХ КОМУНІСТІВ СХІДНОЇ НІМЕЧЧИНИ

Створення Союзу Демократичних Комуністів Німеччини (ЗДКН) у Східній Німеччині — це незвичайно цікава подія. Вона цікава перш за все тому, що це організація підпільна. Цей факт гостро укалює на те, що віддавна відомий нам принцип. У Східній Європі тільки ті комунисти можуть функціонувати легально, які дотримуються платформи, усталеної або прийнятної однією з окупованих територій, а саме: територій, що перебувають під владою ворогів. Створення того роду організації на окупованих територіях, може мати великий вплив на західні і східні комунистичні партії, і це теж не залишиться без наслідків на публічну опінію Заходу і Сходу. Члени ЗДКН не тільки називають себе демократичними комуністами, але вони без застережень вважають себе членами спільноти усіх лівих партій. Ніяка інша комуністична партія Заходу на такому виразному становищі не стоїть.

Маніфест ЗДКН виразно вважає політику комуністичних урядів СРСР не тільки політикою російських урядів, але й продовженням політики царів. Політика ця, на думку авторів Маніфесту, це політика російського імперіалізму. Досі таке вираження становило зайняття тільки української комунистичної партії, комуністична партія Югославії, Албанії і Китаю. Навіть еспанське Каріло так виразно цієї справи не поставив. У боротьбі за розрив імперіалістичної системи без сумніву багато важливіша від будь-якої іншої, і з огляду на те Маніфест заслуговує на окрему увагу.

І врешті Маніфест ставить висхідні інтереси нації в порівнянні з інтернаціоналізмом комуністичного руху багатьох готістрів, чим це роблять західні комунистичні. Наприклад, після прочитання Маніфесту тяжко собі уявити, щоб ЗДКН вислав делегацію до Москви на свято жовтневої революції. Інші основні точки Маніфесту багато не різняться від платформ західних комуністичних. В загальному, Маніфест є політичним актом великої ваги, і тому українському читачеві варто познайомитися ближче з тим його тезисом, що для нас особливо цікавий. Переклад кількох уривків з Маніфесту поданий як "Дер Шнігел" з 2-го січня ц. р.

„Ось цим (Маніфестом) звертаємось до суспільства Німеччини і подаємо до відома, що ми, комунистична Німеччина Демократичної Республіки (НРД) із демократичним і гуманістичним світоглядом створили нелегальний Союз Демократичних Комуністів Німеччини... „Під сучасну пору ми почали винимувати думки відносно теорії і практики демократичного комунізму. Наші члени-контрасти-леві матеріали становлять велику загрозу для товаришів на випадок, коли вони потрапили у невідповідні руки. Тому ми свідомо звертаємось до ліберального журналу „Дер Шнігел" в Союзній Республіці Німеччини (СРН) 8 якого безсторонне критичне відношення до Сходу і Заходу є відоме — щоб наші ідеї поширили у менше небезпечний спосіб... „Нерівний розвиток державного капіталізму доводив до того, що сьогодні існують дві імперіалістичні надпотиуги, ЗСА і СРСР... „Оба імперіалістичні центри є джерелом небезпечних війни. Брутальне застосування напалому Совєтським Союзом проти пограничних військових відділів Народної Республіки Китаю і постійне напруження на китайсько-совєтському кордоні доводять, якою демагогічною є теза, начебто потуга СРСР існує для забезпечення миру... „У західній імперіалістичній системі існує глобальна взаємозалежність в економіці, політиці і культурі. Тому небезпека війни між капіталістичними промисловими країнами не існує... „Совєтська зброя на суші, на воді і в повітрі, їхнє підолування військових елементів на африкансько-арабському обширі за допомогою доставки зброї, персоналу й інструкторів, зростаюча милітарізація цілого публічного життя в Східному Близькому Заході, світовому мирі, є необхідним, щоб покінчити з колоніальною системою також і червоною імперією... „СРН повинна вийти з НАТО, а НДР — з Варшавського Пакту, і ціла Німеччина повинна бути розбита. Рада Безпек Об'єднаних Націй може гарантувати неутраляльність Німеччини... „З Німеччиною треба (іншим країнам) зробити розрахунок за допомогою мирних договорів, дотримуючись мудрих слів Леніна: „Мир без (воєнних) контрибуцій і анексії". Росія має величезні простори, отже, чому вона має ставати рабівником (чужих) земель? Ми вітаємо поставу наших японських (Закінчення на ст. 4-й)

В. Боровський

СПРАВА ЖІНОЧИХ ПРАВ

II

Тут треба також додати, що хвиля абортів доходить тепер до фантастичних розмірів, у самому місті Атланти в одному році зроблено 20,000 абортів. Це число дорівнює числу тих дітей, що їх зароджував цар Ірод. Це жалюгідна проблема часу, що її не вільно по іродівськи розв'язувати. Ця справа вимагає глибокої застанови з боку релігійного світу, без огляду на віровизнання, гуманістів, медичних чинників, представників науки, які рахуються з порядком життя, установленим Творцем, і взагалі людей зацікавлених у цьому.

На самій Американській Жіночій Конференції опозиція не перевищувала 20 відсотків учасниць. Перед закінченням цієї Конференції ця опозиція демонстративно покинула її. Малий процент опозиційних жінок на цій Конференції пояснюється тим, що її учасники були підібрані різними маніпуляціями організаторок цієї в певній мірі оплаченої Конференції, які переважно були особами ліберальними, чи подібними поглядами. Наприклад, сама голова цієї Конференції — Белла Абуцт відомі з своїх ліберальних поглядів, яка останніми часами навіть втратила довір'я певної частини своїх виборців в Нью Йорку і не була перевибрана на конгресменку до Вашингтону. Тепер на її місце вибрано республіканку.

Коли тут була згадка про маніпуляції, то цікаво, що це підтверджує і делегатка на цю Конференцію від Союзу Українок — О. Ставнича, коли вона в „Нашому Житті" за січень 1978 р. пише: „Організатори Конференції мали повну контроль над перебігом наради і доступу до слова. Їхні співпрацівники з залу на умовлений знак вносили виступи на закриття дискусій". Тут не зрозуміло те, що ця сама делегатка рівночасно пише: „Згідно з парламентськими приписами способи мали повну контроль над промовцями і над виступами", і це в той час, коли зі залу на умовлений знак вносили виступи на закриття дискусій! Вона сама признається, що через ці „згідні" способи не було можливості представити окремої резолюції в обороні прав людини в Україні, куди належали і переслідувані українські жінки. Шкода тільки, що дві українські делегатки там не виступили рішуче в обороні української резолюції, бо звичайно різні ліві кола голосно протестують проти переслідування комуністів, але мовчать коли комунистичні переслідують не комунистів.

Щоб не допустити немихливі організаторки цієї Конференції резолюції, вони „згідно з парламентар- зацікавившись творами української літератури княжої доби, коли Україна відіграла в історії ролі всевітнього значення. Під час І-ої світової війни розпочав він студію над „Словом про Ігорів похід", однак не закінчив. Видимим знаком зацікавлення літературою княжої доби була його праця про літописний переказ про трьох братів: Кия, Шека і Хорива та їхню сестру Либедь, яка була надрукована в Києві, 1928 р., у збірнику на пошану проф. Михайла Грушевського. На основі матеріалу, зачерпненого з різних джерел науки: літератури, історії, лінгвістики та археології, вияснилося, що в цьому переказі нашіли відомі події з часів великої мандрівки народів та що одна версія літописного переказу мала вплив на північно-германський варіант пісні про Нібелунгів. Вага цього спостереження полягає в тому, що предки українського народу вже в добу великої мандрівки народів відігравали відповідну активну ролі і що вони мали вже якісь перекази або героїчні пісні, з яких один варіант оформився у відомому літописному переказі з одного боку, а також у північно-германському варіанті пісні про Нібелунгів.

Бажаючи пригадати своїм землякам славне минуле свого народу і своєї Церкви, М. Тершаківський написав статтю п.з. „Слово першого митрополита українця" в 900 річницю його вступлення на митрополітський престол. (Вид. Бібл. ч. 15) М. Тершаківський надрукував також у „Шляху" з 1957 р. статтю: „Князь Володимир Васильович, 1289 р." Він представив постать, не тільки в українській, але також у всевітній історії, знаменитого володаря, героїчного воєводи і полководця, високого освіченого, „філософа", мистця, фундатора церков, основника нових городів, зразкового християнина. (Вид. Бібл. ч. 16)

Під час університетських студій М. Тершаківський написав дві більші семінарійні праці: 1. про фольклорний елемент у творах Осипа Юрія Федьковича, 2. про життя і поетичну творчість Володимира Шашкевича. Для виконання першої семінарійної праці М. Тершаківський знайомився з усіма збірниками українського фольклору. Це придало йому і приписані семінарійної праці в Відні — про взаємини українських народних пісень і дум із південнослов'янським епосом. Для другої праці, про Володимира Шашкевича, використав рукописні матеріали бібліотеки „Народного Дому".

Іванна Рожанковська

ПЕРЕД ЗАГАЛЬНИМИ ЗБОРАМИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬО ЙОРКУ

Перші загальні збори Українського Музею в Нью Йорку відбулися 12 червня 1977 року після того, як Союз Українок Америки подбав про чартер і статут музею, щоб створити широку громадську базу для існування і розвитку цієї нової культурної установи. Згідно зі статутом, в неділю, 5 березня г.р., відбудуться другі загальні збори, що започаткують перший повний діловий рік управи музею.

Фундатором музею є Союз Українок Америки, який закупив і змонтував приміщення та віддав його безкоштовно для життєвого музею, подбав про влаштування і дотепер майже повністю поносить кошти його ведення. Надії на зрозуміння потреби музею серед української громади в ЗСА та видатну фінансову підтримку ще не здійснилися. Дотепер музей нараховує около 250 членів, з того деякі з таких віддалених штатів як Мінесота чи Кентакі, як також трьох меценатів (датки по 1,000 дол.) і чотирьох добродіїв (датки по 500 дол.). Зваживши факт, що скромний бюджет музею становить около 40,000 дол. на рік, стає ясно, що дальше його існування залежить не лише від підтримки США, але передусім від того, скільки членів, меценатів і добродіїв знайдеться серед цієї частини нашого поселення, що до цього значення цього важливого культурного почину.

За короткий час існування музей виявив незвичайну активність. Інаугураційну виставку, що включала різні зразки народного мистецтва, заступлено по році новою, якої експонати віддзеркалюють традиційні мотиви в українській вишивці і тканинах. Весною 1977 р. зорганізовано конкурс обрядових хлібів і писанок та великодню програму, що притягнула сотки зацікавлених технікою писання писанок. У різдвяній програмі, що включала виконання ручних прикрас на ялинку, вертеп, колядки і відвідини музею, взяло участь понад 500 дітей Нью Йорку і околиці зі шкільноукраїнською, гуртків Пласту і СУМА. Вартість цього роду програм характеризує найкраще реакція

на виставку. Нас подоволює, що одним з українських експонатів у величезній Британській Музею в Лондоні є і шт. кераміки, з берлінського музею пишуть, що в їхніх фондах знаходиться 330 предметів, є теж вістки з Австрії і навіть з Польщі. Один з музеїв Швейцарії має невеличку збірку, але описує її у своїх каталогах як руську, рутенську, руснацьку, лише не українську, що напевно не є доказом зловолі, лише браку знання. За допомогою відповідних матеріалів та інформації можна б виправити неправильні заповнення. Тут слово за українськими істориками, бо такі завдання переходять не лише спроможності, але і компетенції управи чи персоналу музею.

Народне мистецтво, до якого обмежені теперішні фонди Українського Музею, становить елементарний рівень культурного розвитку нації. Для цього, щоб Український Музей сповняв свою культурну місію у вільному світі, конечно поширити його на інші діяння, що репрезентують культурну спадщину минулого та мистецьку творчість української еміграції. Участь громадянства у чергових загальних зборах Українського Музею, зацікавлення його долею та жертвенність перерішати його майбутність.

Витрачені державних грошей, які вона отримала. 3. Опозиційна до цієї Конференції преси і голосів ми довідалися, що радикальні жінки, які були в більшості на ній, ухвалили між іншими такі вимоги до Американського Уряду:

1. Усунути перешкоду в наваданні праці для військових ветеранів.
2. Довести до сексуальної інтеграції у в'язницях.
3. Щоб держава фінансувала центри для опіки над дітьми, які мають діти 24 години на добу, незалежно від того, чи їхні батьки будуть в стані платити за дітей, чи ні.
4. Щоб держава фінансувала фонд правної оборони матерів-лєсбійок.
5. Щоб у школах відбудувалися виставки про сексуальне життя, в тому і гомосексуальне, і діти мали право особистого вибору.

(Закінчення на ст. 4-й)

Найновіша праця М. Тершаківця це монографія про Маркіана Шашкевича та його добу. В друку обіймає ок. 600 сторінок. Це завершення довготривалих студій М. Тершаківця про М. Шашкевича і його значення для відродження західної України.

Професор Михайло Тершаківський був найстарішим стажем дієвним членом НТШ та одним із найстаріших віком наших науковців — педагогів. Продовжувачі педагогічної кари сумлінно виконували обов'язки вчителя, виховника й викладача. Попри це займався науковою працею, якої висліді увінчалися друками поважних наукових творів, визначно оригінальних. Він до останньої хвилини життя, не дивлячись на поважний вік працював науково, виконавши велику джерельну працю про добу Маркіана Шашкевича. Вона є завершенням довготривалих студій про літературного й культурного пробудника західноукраїнських земель, студій, яким він присвятив головну увагу своїх літературних наукових дослідів. Досягнення його наукових праць є великим вкладом в українську, як також і славістичну науку. Тому з нагоди сторіччя найстарішої наукової української установи Наукового Товариства ім. Шевченка Дирекція Філологічної Секції НТШ на загальних зборах НТШ в Нью Йорку 23 березня 1974 р. запропонувала іменувати професора д-ра Михайла Тершаківця почесним членом Товариства. Пропозицію схвалили загальні збори однодушною апобатою та рясними оплесками.

(Кінець)

ШАНОВНІ ДЕЛЕГАТИ Й ДЕЛЕГАТКИ 29 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! КОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ, МЕТОЮ ЯКОЇ Є ПРИДБАННЯ 3,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ВЖЕ ПОЧАЛАСЯ. ПРОСИМО ВАС ПАМ'ЯТАТИ ПРО „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ” НОВИХ ЧЛЕНІВ! ВАШ ГОЛОС БУДЕ ТИМБІЛЬШ ПЕРЕКОНЛИВИЙ, ЧИМ БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ВИ ЗОРГАНІЗУЄТЕ ДО КОНВЕНЦІЇ

Делегация УККА...

(Закінчення зі стр. 1-01)

та коротко поінформував про працю УККА в минулому, в якій то праці Українська Православна Церква в ЗСА, завдяки якраз Митрополитові Мстиславу, завжди йшла назустріч. Він просив Владика про дальшу співпрацю, про її зацікавлення та поглиблення в різних ділянках, а передусім в шкільництві. Митрополит Мстислав, який прийняв делегацію УККА в асаті о. протопре-

світера Артема Селепини, голови Консисторії Української Православної Церкви в ЗСА, зі зворушенням широким дякував представникам УККА за їх пам'ять та новорічні побажання. Владика твердив, що УККА, як всенародна українська репрезентація в Америці, має за собою велику та поштову працю і осяги, і йому її треба підтримувати, розбудовувати та збільшувати її ще більше ефектив-

ною. Не раз, говорив Владика Мстислав, є місце та потреба на критику, бо всі ми помиляємось і тільки той, хто слідує за громадським життям, може бачити хиби.

Нав'язуючи до проблем Української Православної Церкви в Америці, Владика Мстислав присвятив увагу питанню передусім виконання нових священств, що має місце в ново-відкритій в Бавнд Бруку Духовній Семінарії св. Софії. Ми повинні присвятити багато уваги обороні українських політичних

в'язнів, що терплять в Україні та поза її межами в тюрмах і концтаборах Сибіру, як і дати всебічну допомогу визвольним змаганням українського народу на рідних землях.

В дискусії та виміні думок брали участь всі члени делегації, подивляючи бібліотеку та мистецькі картини, які прикрашають резиденцію Владика Мстислава.

Відспіванням „Многая Літа” для Владика закінчено цю зустріч, після чого

Владика запросив делегацію УККА до найближчого ресторану на вечерю, в часі

якої продовжено розмови на актуальні громадсько-політичні теми.

Замість квітів на свічку могили
бл. п. д-ра мед. Григорія Масика
складасмо 25.00 доларів
на ФКУ в Гарварді.
Ориси і Микола ГНАТЧУКИ

Замість квітів на могили
бл. п. Параскевії Чмоли
на Фонд Українських Інвалідів
30.00 дол. складають
д-р Ераст і Зірка БУРАЧИНСЬКІ

Замість квітів на свічку могили
бл. п. Галини Чорній
на будову церкви св. Юра в Нью Йорку
пожертви по 25.00 дол.
зложили знайомі з Бродів:
Стефанія і Стефан САВЧУК
Ерн і Микола БОГДАН
Люба і Павло МИХАЛЕВИЧ
Рената і Володимир МРУЧКЕВИЧ
Ліда і Ярослав ЧЕРНИК

В Сороковий день смерті
нашого Найдорожчого і Незабутного
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.
ВАСИЛЯ ДНІСТРЯНА

буде відправлена
**ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
і ПАНАХИДА**
у вівторок, 7 березня 1978 р., о год. 9 ранку
у церкві св. Покрови Божої Матері
в Озон Парку, Н. Й. при 87-й вул. і 97-й Авеню
Просимо в цей день згадати Покійного у своїх молитвах.
Дружина — ТЕТЯНА
Доньки — ГАНЯ, КАТРУСЯ
і Родина

Ділимося сумною вісткою
з Пристелями та Знайомими,
що 5-го лютого 1978 року в Кнокс, Інд.
відійшов від нас назавжди

бл. п.
ІВАН КАРБАШЕВСЬКИЙ

народжений 10-го травня 1909 року в с. Палагичах,
Івано-Франківської обл.
Покійний залишив близьку та дальшу Родину в Україні,
як також багато Пристелів та Знайомих.
Похоронні відправи відбулись 8-го лютого 1978 р.
в катедрі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл., в Тлініні Останки
спочили на цвинтарі св. о. Миколая.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
ОДНОСЕЛЬЧАНИ

В п'яту болочу річницю смерті
мого Дорогого і Незабутного Мужа

Д-ра Сави Никифоряка
і нашої Дорогої Пристелі
Д-р Неонілі Пелехович Гайворонської
що широким заступом в перших місяцях нашого
побуту в Нью Йорку,
замість квітів на їхні могили,
складасмо 50.00 доларів
на Український Науковий Інститут в Гарварді.
Анна НИКИФОРЯК

З великим смутком сповідаємо Українське Громадянство, Рідних, Пристелів
і Знайомих, що в неділю, 26-го лютого 1978 року відійшла від нас у Вічність,
по довгій і важкій недугі, прийнявши Найсвятіші Тайни

бл. п. мгр філософії
**ОКСАНА з ГОЛУБІНКІВ
ГЕНГАЛО**

б. проф. Торговельної Академії Карпатської України, член Головної Управи
Українського Золотого Хреста, член Управи СФУЖО, довголітній секретар
ЗУАДК, член Екзекутиви УККА, член ОУН, заслужена Платова діячка, довголітня
виховниця та опікунка Української Молоді та член інших українських Товариств
і установ.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 3-го березня ц. р., о год. 8-й веч., в похоронному заведенні
М. Насевича, 109 E. Tabor Rd., Філадельфія, Па.
ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 4-го березня 1978 р., о год. 9-й ранку з церкви
Христа Царя при 17-й вул. і Каюга, Філадельфія, Па., в відтак на український католицький
цвинтар на Факс Чейсі.

Горем опечалені:

муж — ПЕТРО
брат — д-р МИРОСЛАВ ГОЛУБІНКА в Чехії
кузини:
СОФІЯ РУДАВСЬКА з мужем ВОЛОДИМИРОМ
мгр ТЕОФІЛЬ РУДЕНСЬКИЙ з дружиною
швагри:
ПАВЛО ГЕНГАЛО з дружиною
СТЕФАНІО
ВОЛОДИМИР ГЕНГАЛО з дружиною СТЕФАНІО
АННА ЧОРНА з мужем ЮХИМОМ
та ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді та Україні

Замість квітів на могили, просимо складати пожертви на Фонд Баторової Молоді УЗХ,
Плат, Фонд Допомоги Українським Політичним В'язням і на Беатифікаційний Процес
Митрополита Слуги Божого Кир Андрея Шептицького або на інші громадські цілі.
P. Gengalo
5129 N. 16th St., Philadelphia, Pa. 19141 (215) DA 9-9123

ПОДЯКА

Почуваюся до обов'язку зложити щирі подяку

УПРАВІ МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ

за придія грошової допомоги,
в сумі сто доларів,
на покриття лекцій фортепіану
у п-ні проф. М. Байлової.

ІРУСЯ КОЦКА

Пассейк, Кліфтон, Патерсон, Ратерфорд
і околиця!

В суботу, 11 березня 1978 р., о год. 6-й веч.
в приміщенні Української Централі
при 240 Говн Авеню, Пассейк, Н. Дж.

відбудуться

**РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ-ВІДДІЛІВ
УНСОЮЗУ**

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, пред-
ставники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію
наступних Відділів:

42, 64, 97, 134, 143, 182 і 394.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір Президії.
3. Прийняття протоколу попередніх зборів.
4. Звіти уступальної Управи Округного Комітету.
5. Дискусія над звітами.
6. Удільнення абсолютної Управі.
7. Вибір Округної Управи і Контрольної Комісії.
8. Устійнення та схвалення плану праці на 1978 р.
9. Доповідь головного пресідника ЙОСИПА ЛІСОГОРА.
10. Різні справи.
11. Закриття зборів.

У зборах візьмуть участь:

Йосип Лисогір — головний пресідник УНС
Василь Оріховський — обласний організатор

За Округну Управу:

о. протопресвітер Теодор Форостій, почесний голова
Іван Хомко, голова
Василь Марушак, секретар
Іван Бліха, касир

Чикаго й околиця!

Округний Комітет Відділів УНСОЮЗУ
в Чикаго, Ілл.

повідомляє, що

в суботу, 18 березня 1978 р., о год. 7-й веч.
в Союзовому Домі
при 845 N. Western Avenue, Chicago, Ill.

відбудуться

**РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ
ЗБОРИ ОКРУГИ**

в яких обов'язані взяти участь Члени Округної Управи,
конвенційні Делегати 29-ї Конвенції й Урядовці таких
Відділів:

17, 22, 33, 35, 51, 61, 100, 103, 106, 107, 111, 114, 118, 125, 131,
136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 223, 250, 259, 301, 335, 379,
395, 399, 423, 425, 452, 472, 499.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття Зборів й прийняття порядку нарад;
2. Вибір Президії Зборів;
3. Прийняття протоколу останніх Зборів;
4. Звіт Округної Управи й Контрольної Комісії;
5. Дискусія над звітами;
6. Удільнення абсолютній Округній Управі;
7. Вибір Округної Управи й Контрольної Комісії;
8. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША, гол. орг. УНС;
9. Затвердження плану праці на 1978 р.;
10. Внески — запити — закриття нарад.

В зборах візьмуть участь:

Степан Гавриш — гол. організатор
Мирон Куропас — гол. радний
Анатолій Дорошенко — гол. радний
Богдан Дейчаківський — обл. орг.

За Округну Управу:

Гелен Олек
голова
Володимир Бережан, касир
Стефан Карачевський
секретар

Ділимося сумною вісткою, що 18-го лютого 1978 р.
в Чикаго, Ілл., відійшла у Вічність
наша Найдорожча і Незабуття
ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНІ

бл. п.

**СТЕФАНІЯ з РАБКЕВИЧІВ
ГОЛІАН**

нар. 20-го березня 1911 року в Немірові,
повіт Рава Руська, в Західній Україні.

ПОХОРОН відбудеться в Кліфленді, Огайо, дня 21-го
лютого 1978 р. з української католицької церкви св. ап.
Петра і Павла на цвинтарі Всіх Святих.

В глибокому смутку:

муж — ІВАН
донька — ОКСАНА з мужем ВАСИЛЕМ
МАРЧУКОМ і дітьми ЛІДСЮ,
ДАНКОМ, МАРТОЮ і МАРИКОЮ

сини:

МИКОЛА з дружиною ЛІДСЮ і сином
ОЛЕКСАНДРОМ
МИХАЙЛО з дружиною ОКСАНОЮ
і доньками ГАНУСЕЮ і КАТРУСЕЮ
ІВАН з дружиною ГЕЙЛ
АНДРІЙ з дружиною СЕНДІ і дітьми
ТАНЕЮ і МИКОЛОЮ

Ближча і дальша Родина в ЗСА і Канаді

Головна Управа Українського Золотого Хреста
з великим і невимовним жалем ділиться сумною вісткою
з Членами, Дружинами і Українським Громадянством,
що 26-го лютого 1978 року, з волі Всевисшнього відійшла у Вічність,
по довгій і тяжкій недугі наша Дорога Членка

мгр філософії бл. п.

ОКСАНА ГЕНГАЛО

член Головної Управи УЗХ, основиця і довголітня провідниця-виховниця
літніх виховних таборів молоді УЗХ на оселі ім. О. Ольжича в Лігйтоні, Па.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 3-го березня ц. р., о год. 8-й веч., в похоронному заведенні
М. Насевича, 109 E. Tabor Rd., Філадельфія, Па.

ПОХОРОНИ відбудуться в суботу, 4-го березня 1978 р., о год. 9-й ранку з церкви
Христа Царя при 17-й вул. і Каюга, Філадельфія, Па., в відтак на український католицький
цвинтар на Факс Чейсі.

Висловлюємо найглибше співчуття ВШ. Чоловікові і Родині Покійної.

Головна Управа УЗХ

Ділимося сумною вісткою, що 28-го лютого 1978 року відійшов у Вічність,
наш Найдорожчий і Незабутний ТАТО, БРАТ і ДІДУСЬ

бл. п.

о. ВОЛОДИМИР ТЕРЕЩУК

нар. 5-го травня 1903 року в Доброводях, Зах. Україна, учасник Визвольних Змагань,
рукоположений на священника 22-го червня 1928 р., парох Свиржа, Гощова, Перемішля,
Підгірця, Височка і Полтан в Зах. Україні, Гельбрун в Австрії, а по прибутті до
Америки 1950 р. Вілінг, В. Вірджінія, Лятробі, Па., Бейону, Н. Дж. і Ліндони, Па.

СВЯЩЕНИЦІ ВІДПРАВИ мали початися в середу, 1-го березня 1978 р., о 7-й год
веч. в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

В четвер, 2-го березня 1978 р., о год. 10-й ранку похоронні Ісрейські Богослуження
з церкви св. Івана Хрестителя на цвинтар св. Гертруди в Кольонії, Н. Дж.

Горем прибиті:

дочки:
ЛІДА з чоловіком БОГДАНОМ ЛИСАКОМ
ІРЕНА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ ЯВОРСЬКИМ
сестри:
ДАРІЯ з чоловіком АНТОНОМ ЯРЕМЕНКОМ
НАТАЛІЯ БУТРИНСЬКА в краю
ГАЛІНА з сином ЯРОСЛАВОМ СИТНИКОМ
братова — МОНІКА з дітьми ЮРІСМ і ІРЕНОЮ
внуки:
ІГОР і МИХАЙЛО ЛІСАК
МАРІЯ і ЮРІЙ ЯВОРСЬКІ
Ближча і дальша Родина в ЗСА і Україні

Два передові
українські ансамблі
„ІЗМАРАГД” і „ІСКРА”

ЗАБАВА

Субота, 4-го березня 1978 року, год. 9-та вечора
Елегантна заля Armenian Center, 630 Друга Авен., Нью Йорк, Н. Й.
(Ріг 34-ої вул. і Друга Авеня)
Вступ: \$6.00 у передпродажі, \$7.00 при дверях. Студенти — \$5.00.
Квитки можна набути заздалегідь в українських крамницях АРКА, ЕКО і СУРМА.

ВАСИЛЬ СТУС...

(Закінчення зі стр. 1-01)

аби всі вони — міркування заперечення — диктувалися страхом перед танком, що все тріщить перед собою.

Надіслав телеграму до Івана С. — 19.10. (ч. квіт. 2000) — на Всесвітній. Знаю, що в них піст, чув їхню заяву. Це все — наша історія.

Скажу Вам: до січня 1972 року я був українофілом (здається, більшість моїх знайомих мала таку ж барву). Мордовія мене зробила українцем. Тепер мені байдуже, як мене називатимуть: націоналістом чи шпигуном чи зрадником. Я знаю своє і надто катастрофічне духовне існування мого народу, щоб можна було сидіти, склавши руки.

І не можна звужувати проблеми — питання репресій чи мук в'язнів. Є питання народу і масштаб цього питання, звужувати який гріх. І певен того, що може знову повернутися до Мордовських пущ. На це треба дивитися спокійно. Зрештою, коли ж надокучить владі думати нас за закритими дверима судових процесів. І мені здається, що надокучити нас — скоро.

Проте скажу — аби Ви знали: в разі арешту я відмовляюся вести будь-яку досудову розмову, хай і запанують у божественній. В разі суду я вимагатиму відкритого судового процесу, представників міжнародних організацій, членів Наглядового комітету, Конгресу світових українців. А не доможусь — оголошу голодівку на весь час суду, не відповідаючи на питання. Моє слово — буде лише останнє. І в ньому я не дам завути предмету судового обговорення, а називатиму проблему, яку старанно ховають і в суді: стан мого народу, репресії українців, суть т. зв. інтернаціоналізму по-російському і т. д.

Я кликаю на суд і кореспондентів „Юманіте“ й „Уніті“. Я визнаю все, що можна означити.

Від теренів у Беогрادی я не сподіваюся нічого. Зрештою, смішно надіятися, знаючи нашу історію, знаючи, що все благодеє на всіх злих, звикле до того сторіччя.

Більше скажу: моя поезія, мої переклади як літературні статті — то грішне зайняття. Обов'язок сина народу, відповідальність за цей народ — єдині обов'язки. Я не буду обирати жадної пом'якшувальної позиції — літературне право бути самим собою і мати почуття людської гідності. Я поставлю всі крапки над і.

Хочу, аби це знали, бо все може трапитися. Недарма ж мене загнали аж на Коліму. Це навіть не той Магадан, де колись відбував заслання Андрій Амальрик. Це місце якраз для українців. Завтра тут ледь буде Вячеслав Ч., потім — інші. За крайокрай — це путівка для українців, що виносять на собі найбільший тягар у всіх зачинах протестатинців (днють це недобиті гени гордого козацтва), але домагаються найменшої користі для себе.

Табірний досвід показав, що наші люди — надто схильні до внутрішніх чварів. Може — як ніхто інший. Гірше, боляче то все спостерігати. І все то — історичні наслідки (хто його знає, може, вони давалися і далися знаки вже при руїнах Київської Русі?).

І внаслідок усіх наших загумінкових факторів маємо те, що всі наші зусилля марнуються. А нехвиба невіра в те, що можна чогось домогтися в цих умовах — призвела до того, що ми, маючи дуже багато проблем, ставимо їх чи не в останню чергу, залупані в словоблудді репресивних пропаганд.

Не знаю, як стоїть справа нині (може, взагалі не стоїть ніяк, бо „вулиця розбіглася“), але переді мною роками в демократичних сферах до нас ставилися дуже упереджено (взагалі я я ще чуло по Колімі, на більшу половину заселений землячками, чи то недобробами: отими собі побаченнями, що знизую плечима, нитяться, мексає,

або — відхрещується). Ця упередженість мені дуже боліла — чув її і з російських і з єврейських (досить незліких, урешті) уст. А особливо боляче було доводитися про рукопис якогось Мазени-Токаєвського, що широко циркулював між Москвою і Ленінградом. Мені перекладано було, що це трактат, що оглядає більшу українську історію і визвольний рух, великий за обсягом — коло 200 сторінок машинопису. Тон має енергійний, аж деякі націоналісти не українського походження дрижаки хапали, читаючи. Так ось: у шовіністичних колах рукопис було сприйнято за рукопис із КДБ. Шось таке було в сприйнятті на Україні, хоч я не певен, чи читала та людина, що відкуджася про рукопис, сам текст. Цікаво і те, що цей твір не циркулював на Україні, як і Дзюбині, хоч як волила. Ось Вам ситуація.

Тепер аби страх думати — як там у Вас тихі і мирно. І знаю, що зовсім недарма шовіністична лють проливається на нас — у першу чергу.

Чув, що земляки Перми мали піст. Власне, окрім Глузмані і Ковальова та Баграти з Вірменії (чи Амороніка) — всі наші. А Літературна Україна поливає — статистіко-віноградського: і як Вам, Іване, Євгене, хліб їсться? А їм якраз не їсться.

Чув за режисера з К. студії науково-популярних фільмів (російське привіще, — дав пресконференцію, де він про деморалізацію селян і інтелігенції на Україні. То — жаж — справді, що пороблено з нашим народом.

Михасю, Люба, не гнівайся, що Валею я не передав для Тебе навіть листа. Дуже не хочу, аби Валя мала неприємності на роботі. Я ж дуже непевний у неї чоловік — і допомогти (регулярно) не зможу. Ось і зараз — не знаю, коли стану до роботи і скільки ще проболію.

Люба, Люлю, Надіє, Павле, не майте гніву й Ви — надто багато листів зникає.

Дорогі Світлано, Юрку, Ви — так само. Знаю, що коло Вас біла — пишуть усе ж такі чорні гуртові листи (все менше збавляти часу). Одного бодей (але цінного, аби не вкрали!) на місяць два. Їй Богу, трохи эле без голосів з України — голосів, якими я тільки й живу і які вже з німоти мені причуваються.

Недавно я думав про Ніну С., що наміряється виїхати до Австралії (не знаю, що з того буде, але помагай Біг, Ніно А.). Уявив собі українську дисидентську колонію — де-небудь у тім краї. Колонію на кшталт Левицького чи фланг раніших. І поралися б, і працювали коло культури — подали від істтебестської України. А потім? Коли запасів стало меншати? Коли схотілося б у Кончу-Заспу чи Святошинські ліси чи Карпати? Поки, я особисто, проти виїзду. Звичайно вибір між Мордовією чи Володимиром і виїздом — був би нелегкий, хоч на шлях мали б рівновагові, вважаєте, клопоти. І все ж...

Збираюся позивати в суд „Радяського письменника“, що не повертає мені рукописи віршів. Цікаво, що з того буде? На 99 відсотків знаю наперед, що. І однак — позиватиму.

Дякую листа Євгена С. і поштувати для нього. І — трохи для Євгенової Лілі. Шановна Валеріє! Дістав Вашого листа — дякую. Листа од Євгена мав 12.У. (його лист від 18.У.77). Відписав йому, вклавши фото. І цінний був лист, а далі цензора не пішов. Ліле-Валеріє, Ваш лист — сумовито-рівний і шкода мови — про Ваше заспокоєння: це було б зайве. Ви ж бо: Євгенова дружина. Феномени втрати пам'яті на найдорожче, про які Ви пишете, — то феномени часу. Мої Валі кожне побачення уявляється сном.

А коли ми оце здибалися на 3 тижні, то враження було таке, ніби ми вперше зазнайомилися.

Отже, ГБ не тільки бере, але й повертає.

Справді: наша тут — реальніша. Мука — постійна й субстанційна, а реальність — лише перерва туги, короткий спочин. Так, мені Дмитро уявляється 5-річним, а то й зовсім немовлям, ніби росте в снах, хоч я його бачив 9-річним — для мене був несправний. Я витужив його в спогадах — і весь він там.

Валеріє, перепрошую за довгу павзу. В мене були клопоти (ще й досі)! Знаєте, що Євген — може, найдорожча — для мене людина. Як Іван С., як Славо Ч., як Михася. Валеріє, хочу дуже, аби Ви знайшли в собі запаси — пишати своїм чоловіком. Нам справді часом тяжко оговтатися на тій висоті — видноті, куди нас піднесла доля. Вона більша за нас і, може, вартіша за нас. Отже,

ПЕРЕДПЛАТИЛИ ТРИ ТОМИ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ Б. КРАВЦЕВА

В березні н. р. Кураторія Фонду для видання літературної спадщини Богдана Кравцева проголосила передплату на заплановані три томи цієї спадщини, перший з яких — повна збірка поетичної творчості уже короткої появилося друком, та негідно буде вислати усім передплатникам. Всі три томи коштують в передплаті 25,00 дол., а після появи друком коштують 35,00 дол. Після проголошення передплати вже надіслали свої замовлення (долучивши в більшості до передплати також свою пожертву на видання цієї спадщини):

СПИСОК Ч. 6.

Б. Кондра
Д-р М. Грушкевич
О. Казанівський
Р. Ільницький
Д-р М. Кобринська
В. Бакалєв
М. Клімшів
І. Головинський
В. Крупа
Н. Залуська
В. Гаврилюк
М-р М. Дуляк
О. Чмола
Я. Шибільський
Ю. Павлічко

Ф. Луцишин
Д-р В. Роздільський
М. Мочула
Д-р Юрій Криволап
З. Юрків
Я. Ярославич
Ред. З. Снлик
П. А. Данчук
А. С. Харак
В. Кульчицький
П. Голяк
Л. Крупа
О. Фірішак
Д-р Р. Кос
Університет Індіяни

Члени 3-го Куреня УПС „Лісові Чорти“ з Нью Джерзі

Йосип Гайні
Роман Загайкевич
Андрій Мицько
Василь Мочула

Ростислав Мілянчик
Юрій Тарасюк
Остап Тершаковець

Кураторія Фонду для видання літературної спадщини Богдана Кравцева

ПРИМАЄ ПЕРЕДПЛАТУ І ПОЖЕРТВУ НА ВИДАННЯ ТРЬОХ ТОМІВ поетичної і літературної спадщини

ПЕРШИЙ ТОМ — повна збірка поетичної творчості — вже наданий до друку.
ДРУГИЙ ТОМ — наукові й літературознавчі праці — буде готовий наприкінці цього року.
ТРЕТІЙ ТОМ — переклади поезій, вже зредатований і буде виданий до друку в 1978 році.

Ціна	Після появи у передплаті	друком
За всі ТРИ ТОМИ	\$25.00	\$35.00
За поодинокі ТОМИ:		
I ТОМ (Поезії)	\$12.00	\$15.00
II ТОМ (Наукові і літературознавчі праці)	\$12.00	\$15.00
III ТОМ (Переклади поезій)	\$ 6.00	\$10.00

ЗАМОВЛЕННЯ	
Замовляю:	
Всі три ТОМИ	\$25.00
I ТОМ	\$12.00
II ТОМ	\$12.00
III ТОМ	\$ 6.00

Моя пожертва на видання творів \$.....
Залучую чеком суму \$.....
Ім'я і прізвище.....
Адреса:.....

Чек виставляти на: B. KRAWCIV PUBLISHING FUND
Замовлення, передплату і пожертви вислати:

B. KRAWCIV PUBLISHING FUND
c/o Uiana M. Diachuk
Ukr. Natl. Assn. Inc.
30 Montgomery Street, 3rd Floor
Jersey City, N.J. 07302

МАНІФЕСТ...

(Закінчення зі стр. 2-01)

товаришів (комуністів) у справі Курилських островів. Вони мають рацію: соювіське становище є становищем великодержавного шовінізму і в Азії і в Європі.

„Об'єктивно кажучи, політично-бюрократична ортодоксія Москви стала реакційною. І тому, щоб могли використати свою власну імперіальну могутність, вона стримує комуністичний світовий рух від нових ідей, нових теорій, нових практичних заходів. Вона робить великодержавну політику без огляду на інтернаціональний робітничий рух чи так звані братні країни“.

„Росія не знала ані Реформаші, ані Рационалізму, ані ліберальної цивілізації. Цей факт знайшов вислів у характері партії і уряду СССР. Технократичне суспільство, пересяк-ле частинно передхристиянськими мітими і частинно великоросійським націоналізмом з додатком анти-семітського, антидемократичного і антинационального (цебто, проти національних меншостей) способу думання, вислову і поведінки може викликати тільки відразу у Західній Європі“.

„Сталінізм це не було збочення, це є суть системи. Сталінізм і фашизм це є двійники, коли дивитися на монополію уряду і на критерій боротьби за поширення влади. Дозволяє пригадати слова в'язня концентраційного табору Курта Шумахера, що характеризував сталінізм як на червоно помальованих нацистів“.

„Тому ми погоджуємось з китайськими товаришами, які вважають соювіськими володарів свого роду неофашистами. Вони попередили Гітлера відносно концентраційних таборів, вони ще сьогодні прак-

тикують антисемітизм“.

„Царі платили своїм політичним в'язням життєві кошти і залишали їх на вигнанні в спокої — Ленін і Сталін жили в сибірській сільській хаті. Гидоту робітничих і карних таборів та закладів для божовальних, що в них опинилися критики режиму, сталініське політорго зарезервувало для себе. Варварська система спричинила після 1945 р. серед комуністів в СССР і багатьох анексованих східноєвропейських державах більше людських жертв аніж гітлерівський фашизм і війна“.

„Переслідування соціальне, расове, національне і релігійне є соромом для партії, що називається комуністичною і яка улає, начебто вона діє згідно з бажаннями суспільства“.

„Ми виступаємо за те, щоб покінути із шкідливим розподілом інтернаціонального руху, що його російські інструктори або спричиняють, або на інших накладають“.

„Усі змагання за владу в Політбюро — Акерман, Цайсер, Гершталд, Ельснер, Шірлеван, Ульбрихт проти Гонекера — були зв'язані з національною проблемою“.

Демократичні комуністи можуть в Німеччині тільки тоді здобути політичні впливи, коли вони присвоють собі думання Маркса під час революції 1848 р. і будуть на наступні десятиліття його додержуватися: „Щоб шіла Німеччина стала єдиною і неподільною республікою“.

„Ми обстоюємо наступальну національну політику, ми є за концепцією, шілю якої є об'єднання Німеччини, в якій соціалдемократи, соціалісти і демократичні комуністи матимуть перевагу над консервативними силами“.

СПРАВА ЖІНОЧИХ ПРАВ

(Закінчення зі стр. 2-01)

ру, на які викладали вони хочуть ходити, не питаючи згоди батьків.

Вже цих кількох пунктів, а суди ще можна додати справу абортів, забезпечення рівної можливості праці і платні для жінок, — вказують на те, що ці справи дуже складні і пов'язані з порушенням всієї до-теперішньої родинної і суспільної структури. Коли б їх нерозважно впровадити в життя, це довело б суспільство до повної катастрофи. Це ми вже бачимо сьогодні на прикладі масових розводів і великого числа занедбаних і здеморалізованих дітей і молоді. Святість подружжя і догляд доброту родині — це великий і вселенний обов'язок у великій мірі матері. Багато працюючих жінок, яким зовсім нема коної потреби йти на заробітки, забирають сьогодні працю батькам, які мають на своєму утриманні свої родини. Жінка-мати мала б йти на заробітки тільки в крайньому випадку, коли б чоловік не встановив утримати родину, або з якихось інших оправданих причин.

Я тут більше пишу про акцію опозиційних жінок до згаданої вище Конференції, бо в дотеперішніх звітах про їхній 37-й в українській пресі дуже мало згадувалося.

Американський уряд хоче тепер знати, чого в дійсності бажає собі американське жіноцтво. Тут важно, щоб і українське жіноцтво висказало свою думку в цій справі. Було б дуже поба-

жанням, щоб і Союз України тут чітко визначив свої позиції до порушених справ.

Нам відомо, що в американському суспільстві, а особливо в християнському, переважають жінки, які гордяться тим, що вони можуть бути дружинами, матерями і господинями. Вони горді з того, що можуть виховувати своїх дітей і бути співсупругами своїх чоловіків. Вони люблять своїх чоловіків, своїх дітей і свої родинні обов'язки, а де можуть допомагають і в загальній суспільній праці. Вони почуватися повні вільними і шасливими у своєму Вишньому Покликанні і мають повне почуття людської гідності і Божого дитинства.

Передусім спитаймо себе: Хто зацікавлений знанням суспільної і національної основи — стабільного родинного життя? Навпевно тільки темні і ворожі Богові і людині елементи, незалежно від того, чи вони це розуміють, чи ні. Родину і її божественні основи треба старанно і послідовно змішувати, а не злочинно й демагогічно її підкопувати і руйнувати.

ВИПРОДАЖ! ВОВНЯНИ КУРТКИ з АВСТРІЇ по зниженій ціні. ОБМЕЖЕНА СКІЛЬКІСТЬ.

DELTO EUROPA CORP.
Roman Iwanuckij
146 First Avenue, New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 228-2266

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ

Нью Йорк, Н. Й. — Об'єднання Українських Письменників „Слово“ та Літературно-Мистецький Клуб в Нью Йорку влаштовують у п'ятницю, 3-го березня ц. р. о год. 7-й вечора, у приміщенні цього Клубу, Літературний Вечір в пошану Миколи Понеділка. Вступне слово виголосить Іван Смолий, уривки з посмертної збірки новел і нарисів „Диво в решеті“ прочитають: М. Зелик, О. Кебало та С. Крижанівський. У музичній частині Вечора виступить співачка Христина Карпенчик, яка співатиме при фортепіанному супроводі Миросла Басильявської. Програмою вечора провадитиме Уляна Любич.

ЕВА КУКУЛА, членка УНС Відд. 100 Т-ва ім. Т. Шевченка в Гері, Інд., померла 20 вересня 1977 на 81 р. життя. Нар. в 1896 р. в Україні і стала членкою УНС в 1916 р. Залишила у смутку сина Миколю і дочку Ану, Марію та дашу родину. Похорон відбувся 23 вересня 1977 р. на цвинтарі Шеаріллен.
Вічна їй Пам'ять!
Секретар

АНАСТАЗІЯ НАЗАРЕНКО, членка УНС Відд. 39 Т-ва „Українська Січ“ в Сиракузах, Н. Й., померла 22-го серпня 1977 р. на 76 р. життя. Нар. в 1902 р. в Україні і стала членкою УНС в 1950 р. Залишила у смутку сина Сергія і Михайла з родинними та близьку і дашу родину. Похорон відбувся 26 серпня 1977 р. на укр. прав. цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.
Вічна їй Пам'ять!
Управа

ВАСИЛЬ ЛУЩИК, член УНС Відд. 5 Б-ва св. Миколая в Асторії, Н. Й., помер 16 листопада 1977 р. на 57 р. життя. Нар. в 1920 р. в с. Бишів, пов. Рава Руська, Україна і став чл. УНС в 1970 р. Залишив у смутку дружини Параскевію, сина Павла з дружиною Марією і дитини, сина Володимира з дружиною Геленою і дитини, та сина Юрія і Івана, близьку та дашу родину в Україні. Похорон відбувся 19 листопада 1977 р. на цвинтарі св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж.
Вічна йому Пам'ять!
М. Хоманчук, секр.

REAL ESTATE

Оказійно продам 3-РОДИННИЙ НАРІЖНИЙ ДІМ з льокалем та гаражем на два авта, недалеко „Трибуна“ у Філадельфії, Па.
Тел. (215) 432-4131 або Філадельфія, веч. 722-1600

KERHONKSON, N.Y.

8 room, 2 story country home. 1 acre on stream, fireplace. \$24,000.
9 room older house. Excellent condition. Guest cottage, 2 acres view of mountains. Walking distance to Soyuzivka. \$37,500.

Income property — 13 units, 3 acres, Barn, view, walking to town. Fully rented. Excellent income. \$75,000. Good terms.

KATES REALTY
Kerhonkson, N.Y. (914) 625-4141
(212) 726-8288 after 6.

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАД-ГРОВНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВІД БРУК, НЬО ДЖЕРЗІ.

Granite

Marble

Bronze

INCOME TAX ПОДАТКОВІ ЗВІТИ
фахово виповнює безкоштовні поради
SERVISE вже 35 років дав
227 E. 14th ST. Боргс БЕРЕСТ New York, N.Y. 10003
Тел. 477-2881 на 11 г. ранку до 6 г. веч.

HELP WANTED

OPERATORS WANTED
Some experience on leather goods or handbags.
Call Shaffer Belts
350 Warren Street
Jersey City, N. J.
Call: (201) 434-0818

Machinist
NC Acramatic 220 or 8 D Control
Night Shift
Must be able to program, set-up and operate.
SHIFT DIFFERENTIAL
EXCELLENT BENEFITS
OPPORTUNITY TO ADVANCE
CALL FOR APPOINTMENT
OR APPLY ALL WEEK
PERSONNEL DEPARTMENT
(201) 539-5500

AIRTRON
Division of Litton Industries
200 E. Hanover Avenue
Morris Plains, New Jersey
Equal Opportunity Employer, M/F

MACHINISTS
1st Class
Many Openings
Day & Night Shifts
SET UP AND OPERATE MILLING MACHINES
• STEADY WORK
• MANY COMPANY BENEFITS
• GOOD STARTING SALARY
CALL FOR APPOINTMENT
OR APPLY ALL WEEK
PERSONNEL DEPARTMENT
(201) 539-5500
AIRTRON
Division of Litton Industries
200 E. Hanover Avenue
Morris Plains, New Jersey
Equal Opportunity Employer, M/F

MECHANICAL ASSEMBLY REPAIR & INSPECTION
If you read blueprints, use a variety of mechanical measuring instruments, then your future job is waiting for you at Airtron
GOOD SALARY
MANY COMPANY BENEFITS
OPPORTUNITY FOR OVERTIME
CALL FOR APPOINTMENT
OR APPLY ALL WEEK
PERSONNEL DEPARTMENT
(201) 539-5500

AIRTRON
Division of Litton Industries
200 E. Hanover Avenue
Morris Plains, New Jersey
Equal Opportunity Employer, M/F

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, НЬО ЙОРК і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7TH STREET
NEW YORK, N.Y.
OREgon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
191 Avenue „A“
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630
Директор ПОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Займаєшся влаштуванням похоронів в каліфорнії, половежних в каліфорнії райони міста. Похорони по мінімальних цінах.

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz — J. J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.